

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

VECKOTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA

L. P. No. 137. — Årg. 9.

Redaktör och utgivare:
EMANUEL CHLEN.

WINNIPEG, MAN. 29 MARS 1894.

Redaktionsbyrå och kontor:
181 Rupert street east, Winnipeg.

No 13. — LÖSN. 5

ANMALAN.

"Skandinaviske Canadiensaren"

ENDA SKANDINAVISKA VECKOTIDNINGEN I CANADA.

Prenumerationspriset är:
Ett år \$1.50
Ett halft år \$0.75
Ett fjerdelsår \$0.40
Till Skandinavien:
Ett år \$2.00
Half år \$1.00

Hvarje prenumerant af "Skandinaviske Canadiensaren" kan erhålla boken

Bibelsamtal med Ungdomen,

rikt försedd med 178 helsides illustrationer af Gustave Doré. Det storartade verket är den

HELIGA SKRIFTE I ENKELHET FRAMSTÅLD FÖR SMÅTT FOLK.

utgifven af Pastor J. L. Sooy, F. D., på Svenska bearbetad af Fil. Kand. Fred. Lönkvist.

Föräldrar köpa boken för sina barn; Söndagskollare köpa den för sig sjelfva och sina lärjungar. Hvar och en, gammal och ung, öfskar att läsa denna bok.

100,000 tals

AF DENNA BOKS ENGELSKA UPPLAGA ÄRO REDAN SALDA.

Bokhandelspriset för detta värderika arbete är \$2.50. Redaktionen har lyckats arrangerat med utgifvarne, så att den värdefulla boken

Bibelsamtal med Ungdomen

kan erhållas, tillsammans med "SKANDINAVISKE CANADIENSAREN" för ett år, till det otroligt billiga priset af

\$2.75

Boken sändes porto och tillfritt till en hvar plats i Amerika. PASSA PÅ DET GYLLENE TILFÄLLET!!!

Adressera bref:

Skandinaviske Canadiensaren,

P. O. Box 642, Winnipeg, Man.

OERHÖRDT!!

Svenskt-Engelskt Engelskt-Svenskt

Lexikon

färdigt för 50 CENTS när man prenumerar på SKANDINAVISKE CANADIENSAREN för Ett År. Denna bok är af övärderlig nytta och kostar i bokhandeln \$2.

MIN STJERNA.

När dagens oro, dagens kamp och strid har gått till hvila i qvällens frid Och allt blir tyst — då, då upp jag ser

Och mot mitt öga en stjerna ler. Hon vnkat länge, hon virkar än och lyfter själen mot himmelen. Hon tviskar sakta, men dock jag hör:

"Kom, min vän, hit upp, hit upp, när du dör"

Vänliga lilla stjerna, Uppåt mot dig jag skall. Sedan min strid är öfver, Sedan min tid är all. Ty uti himlen har jag Stjernen med evigt ljus. Denna jag snart får skåla I fredens hus.

Fortsätt ditt verk, du lilla stjerna der,

Ty många finnes det ännu här, Som vandrar borta i mörko land. Och har ej längtan till himlens strand.

Lys genom rutan till något tjäll, Till något hjerta i denna qväll! Att hopp nu ändas och Han bli stor,

Han, som strött ut ljusen och bland dem bor.

Vänliga, lilla stjerna, etc.

Vandrande broder se opp, se opp! — Fast dimman sveper tätt kring ditt lopp.

Daljande allt, ja allting för dig, Som här har gladt dig på livets stig.

Stjernen är qvar, öfver dig ändå, Snart hon skall vinka genom det blå.

Mod, trötte pilgrim, dagen är när, Bättre blir det öfvan här, öfvan här!

Vänliga, lilla stjerna, etc.

CANADAS FINANSER.

TULLREFORMER—FINANSER—TULLSKYDD—GENERAL VAL

Ottawa den 27 mars. Finans ministern Förster inlemnade i dag inkomst- och utgiftstaten för året till parlamentet. I sitt anförande, som räckte i fem timmar, meddelade han och i hvad slags artiklar regeringen föreslog en tullnedsättning. Hvad som härvidlag kommer att mest glädja Manitoba farmaren är nedsättning af tullen på åkerbruksredskap från 35 till 20 procent samt farmvagnar till 25 procent, men alla andra åkdon 35 procent. Vidare har tullen nedsatts från 30 till 20 proc. å levande kreatur, svin, förut 2 cent per pound, nu 25 proc. af värdet, färskt färdigt från 3 till 2 cent, fläsk och fett 25 proc. Till Manitoba farmarnes fördel hafva förklarats tullfritt all slags bräder, takspån etc. afvenså jernvägssyltar o. s. v.

Tullnedsättningarna komma att förorsaka en förminskning af statsinkomsterna af omkring \$1,250,000. Förster delgar Canadas finanser och påvisade att desamma voro i godt skick, trots de finansiella kriserna, som genomgått nästan hvarje land. "Soo" kanalen kommer att fullbordas i år, hvarefter arbete kommer att påbörjas å St Lawrence

kanalen, hvilken beräknas skall komma till kost \$10,000,000. Han jernförde Canadas tull med de anhögre i Förnta Staterna samt meddelade, att Canadas befolkning hade under 1893 i postsparbanken, privatbanker och byggnadsföreningar insatt ett kapital af 243 mill och Canadas handel hade jernförelvis större utsträckning än något annat lands. Af statsinkomsterna, \$38 mill, voro \$21 mill. tullmedel. Det finnes endast trenne utvägar i tullfrågan, och de äro: frihandel, tull för statsinkomst och skyddstull. Intet land har frihandel och England har tull för statsinkomst. Allt sedan 1878 har Canada haft skydds tull, och Canadas befolkning har allt sedan dess godkänt regeringens politik. Regeringen ämnar fortsätta sin skyddstull politik och vill på den grundvalen igen väjja till Canadas invånare vid snart förestående general val.

Red Deer, Alta, 8 feb. 1894. Jag anlände till Nord Vestern under hösten 1883. Andamålet var att se, om en person i min ställning med förstörd helsa, begränsade tillgångar och en stor familj kunde möjligtvis existera och uppföra familjen på ett någorlunda respektabelt sätt. Jag erhöll ett gysligt intryck af skönheten och fruktbarheten af många platser jag besökte från Manitoba till Sturgeonsleden, norr om Edmonton, men Red Deer passade mig bäst af flera skäl och passar mig ännu. Detta är naturligtvis till största delen en smaksak. Ut i ett sådant ofantligt land, med så många och öfverflödande resurser och möjligheter, är det alldeles omöjligt för någon viss trakt att monopolisera alla goda fördelar: och de, hvilka göra dylika anspråk, borde misstänkas för orättvisa motiver.

Jag återvände uti april 1884 med hustru och tio barn, en karl, en pigga och en barnpiga och bor ännu på samma plats, der jag först slog ned mina tilltimmar. Vid den tiden fanns ingen jernväg norr om Calgary. Våra hushålls artiklar, åkerbruksredskap och förmödenheter hade att fraktas af en half-indiansk stam efter 1 1/2 cent per pound och vår boskap drefs de 100 milen från Calgary i sådana dagliga sträcker, som de kunde uthärda, betande vid vägen, och åtföljande unga män med ett spanntält och provion. Då fanns öti landet inga andra personer än ett half dussin hvita och några få half-indian familjer. Hvad som nu är känt som Red Deer distriktet, sträckande sig sig från Innisfall i söder till Lacombe i norr, var blott en obebyggd öken. Inget postkontor fanns mellan Calgary och Edmonton, en distans på 200 mil. Ingen skola undantogs vid Indianmissions stationen och knappast der. Ingen Guds ord förkunnare på de 200 milen norr om Calgary och flera hundra mil i öster och väster. Om det verkligen funnits några mörka stunder i en nybyggares erfarenhet uti Vestern, så kunde dessa räknas såsom sådana, jemförda med nuvarande civilisation, men ingen utsigt fanns att vinna matrykionan. Vi voro angenämt besvikna. Svårigheterna voro på långt när icke så många eller så svåra, som vi föreställt oss, beqvämigheterna så mycket mera. Borta från stadslifets buller och bråk, hvarest hufvud och hjerta endast äro fulla med bekymmer och hvarje nerv spänd till sin yttersta möjlighet, syntes skönheten, lugnet, naturens behag liksom en Guds hvískning, och öfverallt rådde "fred". Vi begynte att uppföra vårt stockhus. Vi hade blott råd att köpa helt litet med bräder, sådana voro en lyx: vanliga sågade bräder kostade \$30.00 pr 1,000 fot. Men lera var billig och med ett tillräckligt lager såval innanför som utanför, lyckades en varm och så vacker bostad åstadkommas och som vi egde tafnor i våra tankar och musik inom oss, funno vi, att lyckan icke blott är hänförd till storartade hus eller luxuösa möbler utan med kärlek och förhoppning och ett gemensamt och högt ändamål lyckas man, trots allahinder. Vi ansågo att vi voro på försynens väg. Vi egde fortroende i Gud och en stor del af förtroende till oss sjelfva. Vi begynte vårt arbete med energi från tidigt om morgonen till sent på aftonen. Vi hade inlett postkontor att försomma någon dag till och intet hotell med sin krog biljard att försöka en annan dag och få personer att dryfta politiska, väderleks- och skördensigtarna.

Såldeles besparades en oerhörd skatt af femtio procent af vår produktiva energi, en skatt som skulle drifva en man till anarkism, och denna besparing användes till den mycket vanliga, men dock viktiga nödvändigheten att skaffa bröd, och vi kunna leva och hälla oss uppe. Vi hade mycket som uppmuntrade vårt arbete. Jordnånen var rik och frambringande, klimatet, enligt mitt förnående, det bästa i Canada. Men atmosfären är torr, vintrarne korta och många af dem synnerligen milda, så att boskap och hästar äro fullkomligt oberoende af stallar, undantagades naturligtvis de arbetande hästarne och mjölkkorren. Hö är ymnigt, så att under mera stränga vintrar, under någon kall dag eller en storm födoämnen äro ymniga och någon förlust behöver aldrig fruktas. Vårarne äro i allmänhet tidiga. Klart väder är det förhärskande. Höstarne äro långa och angenäma. Regnets ymnighet är under Canadasmedelhöjd, men under de tio år vi bott här, hafva vi icke haft någon tillstyrmelse till dödande torrika. Högst få starka stormar, inga "blizzard" ej heller några heta vindar. Allt detta taget i betraktande, är det ett ytterst angenämt och helsoamt klimat. Vi hafva rika och ymniga betesmarker, rent vatten, ymnigt förråd af bränsle och ett outomligt förråd af kol. Dessa äro några af de naturliga fördelarne som lockade oss i de första dagarne, och vår kärlek till landet har ingalunda minskats med åren. När civilisationen har kommit till oss i form af postkontor, skola, kyrka, grannar, jernväg, lag och ordning, öppna och lätt tillgängliga marknader, de bästa medelpris för landbruksprodukter, som jag läst eller hört om någonstans — hvareför skulle jag ringakta allt detta, som gör Canada till ett af de största rikena på jorden.

Landet har ännu utrymme för verkliga landbrukare med något

kapital, vilja, förstågd och stadighet. För äfventyrare, flyttfoglar och lättingar finnes intet rum. Landet är synnerligast passande för blandadt åkerbruk, egande hvarje möjlige fördel för framgångsrik mejerihandtering.

Jag är öfvertygad att intet bättre land finnes öppet för nybygge i dag.

Eder etc.

LEO GALTZ.
(Aif. A.—då.)

— En svår snöstorm öfvergick Manitoba längfredagen.

— Värplöjningen är redan börjad i Bruce och Hastings Co., Ont.

— Welland kanalen i Ontario öppnas för navigation den 19 april.

— Staden Torontos utgiftstat för 1894 uppgår till \$3,070,638.

— Omkring en månad härefter väntas sjöfarten öppnas på Port Arthur.

— Hämle från British Columbia föredrages framför alla andra slag af bryggare i England.

— Hvittisk från Manitoba vinder nu allt större efterfrågan i östra Canada.

— Katholska kyrkan i Sulberby, Ont., nedbrann i fredags. Skadans anslås till \$15,000.

— Riksdagsmannen Josiah Wood i Mew Brunswick har af Dominion regeringen kallats till senator.

— Winnipegs arbetareföreningar begära af stadsstyrelsen att stadens bibliotek skall upplåtas afgiftsfritt.

— Staden Rat Portages folk-mängd har förra året ökat med omkring 400 personer, hvaraf 118 komma på Norman.

— Canada Pacific expreståget urspårade i torsdags vid Cartier, Ont. Två personer dödades och flera erhöilo mindre skador.

— Nord West Territorierna ha af Dominionregeringen begärt 50,000 bushel hvete och 4,000 bushel hafre för att fylla behovet af utsäde.

— En afdelning af Kongl. Engelska Marin Artilleriet passerade i söndags Winnipeg på väg från England till Esquimaux, B. C. der befästningar skola anläggas.

— En sektionsförmän vid Canada Pacific jernvägen, blef i torsdags skjuten och dödad af en sin kamrat vid North Bend, B. C. Den senare har af jury blifvit förklarad skyldig till mord.

— Provinserna Manitoba, Prince Edward Island, Ontario och Nova Scotia hafva förklarat sig för prohibition. Återst då endast New Brunswick, Quebec, Nord West Territorierna och British Columbia.

— Municipalstyrelsen i byn St Jerome de Watere, Quebec, har blifvit befall, att vid publicerandet af officiella förhandlingar endast begagna det franska språket. Samma sak är äfven ifrågasatt i en by i Bagot Co. i samma landskap.

— Långfredagsaftonen omkring af köld nära Portage la Prairie en äldre man, Jones. Han skulle tillsammans med en bekant begifva sig till en plats 15 mil norr om staden, men under den svåra snöstormen blef Jones utmattad och då en senare af sin kamrat återfanns var han ihjellfrusen.

— Ett trettioårigt sälljagare från New Brunswick måste häromdagen då isen lossnade invlid land, följa med till sjos. Två af dem omkommo och de andra voro, då de räddades, svårt smittagna af kölden.

— Sistlidne förtag förstördes genom våledd mjölkqvannen vid Charlesboing, Quebec, hvarvid dess innehavare hade att hoppa ut från tredje våningen och barfota genom den djupa snön söka sig väg till ett annat hus.

— Superintendenten vid Experimentalfarmen vid Indian Head, Assa, Mr Mackay, visar i sin nyligen utkomna rapport, huru som hvetet odlingen är för farmaren den minst lönande. Af alla sädesslag förordar han hafre för export och korn till föder.

— Tre maskerade personer bröto sig den 20 dennes in i James Wilsons hus i Burlington, Ont. Den ena strypte Wilson nära till döds, en annan höll en kulle öfver ansigtet på frun, under det den tredje ransade husets gömmor. Omkring \$50 och en del smycken blefvo tjuftvares byte.

— Årets första utskoppning af kreatur, uppgående till omkring 250 stycken och samlade från olika platser i Manitoba, kommer att ega rum i slutet af april. Omkring 300 stycken från Prins Albert distriktet komma strax därefter att gå samma väg mot slakt.

— Genom eldsvåda förstördes den 27 dennes George Balls mjölkqvinn vid St. Albert i närheten af Edmonton, N. W. T. Qvarnen innehöll vid olyckstillfället omkring 5,000 bushels hvete och en större kvantitet mjöl, som härvid gick förlorad. Förlusten uppgår till \$10,000. Ingen assurans.

— Icke sedan provinsernas föröning till ett i Canada år 1867—68 har en sådan tillströmning af settlare egt rum i British Columbia, som under den sista månaden. En stor del har slagit sig ned vid Revelstoke, somliga ha gått nedåt floden till Kootenay Co., andra åter till Okanagan distriktet samt från Kamloops och Ashcroft norrut till Cariboo.

— Årsrapporten öfver Canadas jernvägar, har nyligen af dess Minister blifvit framlagd för regeringen i Ottawa. Behållningen å statens jernvägar uppgår för det flyddiska fiskalåret till \$126,112. Utgifterna utgjorde \$479,968. Canadas samtliga jernvägar, till ett antal af 65, utgöra tillsammans en längd af 15,320 mil, utom 2,012 mil sidospår. Den trafikerade sträckan utgjorde 15,020 mil, af hvilka 14,883 mil voro lagda med stålkenor. Inkomsterna för året uppgingo till \$5,042,197, utgifterna till \$36,660,038 och behållningen till \$15,426,364. Antalet passagerare utgjorde \$13,618,028 och kvantiteten af fraktgodset uppgick till 22,003,590 ton samt hela den vägsträcka samtliga tågen under året tillryggalagt till 44,395,953 mil.

CANADA NYHETER.

— En svår snöstorm öfvergick Manitoba längfredagen.

— Värplöjningen är redan börjad i Bruce och Hastings Co., Ont.

— Welland kanalen i Ontario öppnas för navigation den 19 april.

— Staden Torontos utgiftstat för 1894 uppgår till \$3,070,638.

— Omkring en månad härefter väntas sjöfarten öppnas på Port Arthur.

— Hämle från British Columbia föredrages framför alla andra slag af bryggare i England.

— Hvittisk från Manitoba vinder nu allt större efterfrågan i östra Canada.

— Katholska kyrkan i Sulberby, Ont., nedbrann i fredags. Skadans anslås till \$15,000.

— Riksdagsmannen Josiah Wood i Mew Brunswick har af Dominion regeringen kallats till senator.

— Winnipegs arbetareföreningar begära af stadsstyrelsen att stadens bibliotek skall upplåtas afgiftsfritt.

— Staden Rat Portages folk-mängd har förra året ökat med omkring 400 personer, hvaraf 118 komma på Norman.

— Canada Pacific expreståget urspårade i torsdags vid Cartier, Ont. Två personer dödades och flera erhöilo mindre skador.

— Nord West Territorierna ha af Dominionregeringen begärt 50,000 bushel hvete och 4,000 bushel hafre för att fylla behovet af utsäde.

— En afdelning af Kongl. Engelska Marin Artilleriet passerade i söndags Winnipeg på väg från England till Esquimaux, B. C. der befästningar skola anläggas.

— En sektionsförmän vid Canada Pacific jernvägen, blef i torsdags skjuten och dödad af en sin kamrat vid North Bend, B. C. Den senare har af jury blifvit förklarad skyldig till mord.

— Provinserna Manitoba, Prince Edward Island, Ontario och Nova Scotia hafva förklarat sig för prohibition. Återst då endast New Brunswick, Quebec, Nord West Territorierna och British Columbia.

— Municipalstyrelsen i byn St Jerome de Watere, Quebec, har blifvit befall, att vid publicerandet af officiella förhandlingar endast begagna det franska språket. Samma sak är äfven ifrågasatt i en by i Bagot Co. i samma landskap.

— Långfredagsaftonen omkring af köld nära Portage la Prairie en

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN). Utgivtes hvarje Torsdag i Winnipeg, Manitoba, Canada.

Den största och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsavgiften, som blir erliggas i förskott, är i Canada och Förenta Staterna: Helt år (postporto inberäknadt) \$1.50 Halvt år do. do. \$0.75 tre månader do. do. \$0.40 Lösnummer 5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt, Helt år \$2.00 Halvt år \$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviska Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Peningar och bref böra sändas till EMANUEL ÖHLEN, Manager, SKANDINAVISKE CANADIENSAREN P. O. Box 642, Winnipeg, Manitoba, Canada.

NÅGRA REFLEXIONER ÖFVER DET FLYDDA.

Jag har nu i stället tillbringat en lång tid vid min sons sjuklager, och under densamma har jag stundom tittat igenom gjorda anteckningar ur mitt lif. Jag har i dessa betraktelser åter upplifvat både sorgliga, lustiga och kära samt dyrbara minnen och erfarenheter. En af de allra käraste är följande, hvilken jag nu efter åttioåriga års förlopp sedan den timade, icke kah undgå att låta komma till allmänhetens kännedom. Jag tror, att i densamma finns något som är värdt att akta på. Må Gud välsigna det.

När jag bodde i staden N. brukade jag ofta vara med på de bönenöten, som de troende höll här och der i husen. Stundom, då ingen annan var att tillgå, fick jag afven i uppdrag att leda dessa möten. En gång hade en mycket kär broder som innerligt önskade, det alla måtte få höra evangelium om Jesus, styrkt om att vi skulle hålla möte i ett hus der nästan uteslutande svenskar voro boende, men hvilka, så vidt känt var icke trodde på Gud. Vid detta tillfälle blev det uppdraget åt mig att ensamt föra ordet för aftonen. Mycket folk var samladt och jag talade kanske en timme öfver Joh. 3: 16. Så snart jag hade slutat frågade jag husmodern, som satt mig närmast, om hon för sin del älskade Herren Jesus. Här på fick jag det klassiska svaret "att hon tillhörde en luthersk församling och deras pastor hade den bästa lära i världen." Jag hade, så när fallit på frestelsen att låta skrattmusklerna få allt för långa tyglar, men en 15-årig dotter, som satt vid hennas sida, inföll genast i talet och sade rent ut: "Mamma svarar så dumt på en hödig fråga, så man kan skämmas derför." Denna allvarliga förebräelse sätte genast mitt sinne i normalt skick igen och jag förnyade min fråga i annan form, men fick samma svar utveckladt och med en tvärsakerhet och myndighet, som kunnat anstå hvilken rätt-skaffens nämndeman som helst. I denna hennes bekännelse inständes allmänt med ett ljudligt bifall. De tillhörde alla en luthersk församling, och deras pastor hade den bästa lära, som fanns i världen och dermed var det "all right" mente de. Jag afslutade straxt mitt möte och gick hem.

En afton då jag kom hem från mitt arbete, några få dagar efter sagda möte, satt en kvinna af de vid detsamma närvarande och väntade på mig. Hon utträttade genast sitt ärende, som var att jag skulle skynda till hennes hem och tala med en sjuk flicka, som hon mottagit till vård. Jag svarade kanske något spefullt, att i så fall

torde det ändå vara säkrast att hon sände efter sin pastor, som har en så förträfflig lära. Men gissa den som kan, hvad hon här på svarade. "Han", säger hon både liksom förargad och förebrående till mig, "han tror icke på Gud!" "Jaså", säger jag, "gör han inte det." "Nej", det gör han visst icke." Då frågade jag henne hur hon kunde veta att jag trodde på Gud. "Jo", svarar hon, "det vet jag sedan jag hörde Er tala vid mötet den der qvällen. Jag har också hört vår pastor tala öfver samma text, men det blir ingenting af det. Ingen kan genom hans tal bli klok på hvad Gud menar." Märkvärdigt vittnesbörd i sanning. Jag blev viss derom, att lika sant som det är, att den naturliga människan förnimmer intet af det Guds ande tillhör, lika visst är det också, att hon icke alltid tar fel, i bedömande af andra personers andliga ståndpunkt. Så fort jag blev färdig, hörsammade jag kallelsen och var inom kort vid den sjukas säng. Jag fann der en flicka vid 28 års ålder, dagen förut utskrifven från ett af stadens hospital såsom obotlig, hopplöst öfvergifven åt en snar död och utan lifgemenskap med Gud.

Oaktadt långt framskriden sjukdom och stora plågor var hon likväl benägen för samtal och vi voro snart lifligt i gång dermed. Att börja med om rent världsliga saker ty jag märkte genast vid mitt inträde, att det icke var så lätt att komma i gång med något annat. Erfarenheten har också lärt mig, att vid dylika tillfällen icke välja dörr, utan genast stiga in genom den som först träffas öppen och sedan bana väg så godt man kan till det rum som önskas. Så småningom öfvergick jag till föräldrahemmet och fick veta att hon hade ett godt hem och treotande föräldrar nägonstädes i Vermland. Jag fick vidare veta, att hon vid 19 års ålder emot föräldrarnes vilja, lemnat hemmet och rest hit till landet, och jag fick äfven veta — att hon då sedan sitt fjortonde år var ett lyckligt Guds barn. Detta var alltså med sanna förhållanden, enligt en annan kvinnas meddelande, som kunde den sjuka från hemmet och mycket af hennes lifs förhållanden här i landet. Men med afseende på samtalet med henne, syntes det nu som om jag kommit till punkt. Det ville icke gå en tum längre i annan riktning än den rent sinliga, och den ville jag nu lägga bort. På tal om doden, domen och evigheten så var det ingen fara, mente hon. Gud var nådig och barmhertig, det visste hon, och att hon icke var värre än andra, det visste hon också. Så slutade vi samtalet den första natten. Den andra och tredje på samma sätt och den fjerdje tycktes det i det längsta atlöpa lika illa. Ju mera allvarligt och direkt jag gick henne nära med bibelns sanningar, dessmera uppenbart framträdde fiendskapen ända derhän, att hon hänskrattade åt mig, då jag föll ned vid hennes säng och tyst talade med Gud. Jag var först i begrepp att gifva upp och gå, då Herrens ande kastade ett nytt ljus öfver hennes inre tillstånd för mitt sinne. Jag mæskte nämligen tydligen att långt, långt iane på djupet af hennes hjerta rasade en förfärlig syndanöd och att det hätska motståndet endast var satans yttersta ansträngning att dölja detta och således trötta ut mig, i hvilket arbete han så när hade lyckats, så snart jag hade gjort denna upptäckt var det en lätt sak att finna ett vapen, med hvilket mörkrets furste-sträcktes till marken i första hugget. Det fräcka motståndet var i ett ögonblick förvandladt till fortviflans jemmarrop, och lika förbehållsam som hon nyss varit att icke vilja yppa sanna förhållanden, lika svårt var det nu för henne att finna ord, för att nog starkt uttrycka sin olyckliga belägenhet.

Med lätta, nästan unglömliga steg skyndade "besynnerliga herrn" till dörren, han öppnade den, och det var verkligen den lilla, varn och flåsnade, med hela fångat fullt med ved. Knappt var hon inkommen förr än hon helt glad utbrast: "Se bara, så mycket jag fick... och det är sex björkträn med i bland det andra... som är gran." Vill herrn ta det här nu och göra upp eld, så får jag gå efter resten, för jag kunde inte bära mer än veden."

"Ja, tag hit, tag hit... och så skynda dig igen med korgen och ljusen... hvad har du att ta mjölkken i?"

"Det får jag låna på mjölkmagasinet."

BESYNNERLIGA HERRN, af FRANS HEDBERG.

Samhälle! Samhälle! När skall du hysa medlidande med offret och förakt för den som orsakat dess fall? När skall du ge alla dina barn ljus och dygd och sedlighet och arbete framför allt?

En djup suck från den afsvimmade kvinnan afrot hans bittra betraktelser. Hon gjorde en hastig rörelse och derpå nedsjönk hon på nytt i samma orörlighet som förut.

"Svinnningen är envis", mumlade han, "det är säkert lika mycket hunger som sjukdom, men jag hoppas ändå — ah, nu öppnar hon ögonen! Då är det tid att ta fram min andra flaska."

Och medan den sjuka kvinnan öppnade sina mattade ögon, och såg sig omkring med slö och förvirrad blick, tog den besynnerliga herrn upp ur den andra fickan på sin långa rock en något större flaska innehållande vin, och sedan ur bonjonren en i hvitt papper mycket väl inlindad silfverskål, hällde den half af vin och sade tyst och mildt i det han lade emå handen under den sjukas hufvud, för att stödja henne:

"Se här, min goda kvinna! Tag in det här, så blir ni bättre."

Hon såg på honom, lika slö och stirrande som förut, men gjorde icke något motstånd, och han hällde vinet i hennes mun, stilla och försigtigt som om han matat ett litet barn. Den sjuka kvinnans tarkade strupe hade icke magt att svalja de få dropparna, en våldsam hosta bemäktigade sig henne, och hon spille ut vinet öfver rocken som han lagt öfver henne. Lyckligtvis var det ännu litet kvar i skålen.

"Seså, inte så häftigt", varnade den besynnerliga herrn mildt, "försök och svälj, så skall ni få se att det går", och vid dessa ord lyfte han hennes hufvud litet högre upp från den tortiga hufvudgården; "se så der ja, ser ni bara! Nu fick vi ner ett par droppar, de ska nog göra er godt, lita på det. Om en stund ska vi ta en sked till, men vi få vara försigtiga; jag ser nog hur det är fatt!"

"Mitt hufvud, mitt hufvud!" pu stode den sjuka, i det han lade henne tillbaka på hufvudgården, och som om dessa ord alldes uttömt hennes krafter, så slöt hon ögonen på nytt och låg der till usen del till och för.

Den besynnerliga herrn gick med tysta steg öfver golvet, hämtade med sin af de haltande stolarna, och satte sig bredvid kvinnans hufvudgård, såg först på sitt ur, sedan på henne, och fortsatte på nytt med korta afbrott, det påbörjade samtalet med sig sjelf.

"Hvilken julafton! Arma kvinna. För väl att jag kom att gå Drottninggatan; men hvad flickungen drojer! Man skall väl se att de ha stängt, så att hon inte får någon ved, och då fryser den här stackarn ihjäl i natt, såvida jag inte skulle kunna, ja, låt se om jag skulle kunna flytta henne. Men att i qväll få tag i någon som kan göra det, nej, det är omöjligt. Tyst, nu tyckte jag det gnalde i porten, det är någon som trefvar på dörren, ja, det är flickungen!"

Med lätta, nästan unglömliga steg skyndade "besynnerliga herrn" till dörren, han öppnade den, och det var verkligen den lilla, varn och flåsnade, med hela fångat fullt med ved. Knappt var hon inkommen förr än hon helt glad utbrast: "Se bara, så mycket jag fick... och det är sex björkträn med i bland det andra... som är gran."

Vill herrn ta det här nu och göra upp eld, så får jag gå efter resten, för jag kunde inte bära mer än veden."

"Ja, tag hit, tag hit... och så skynda dig igen med korgen och ljusen... hvad har du att ta mjölkken i?"

"Det får jag låna på mjölkmagasinet."

"Laga, att du får låna en panna också, så att vi kunna värma den."

"Ja, snälla herrn! Men", afbröt hon plötsligt orolig, "hur är det med mamma?"

"Bra, min flicka lilla, hon tittade upp nyss, och nu sover hon igen."

"Oh, hvad hon ska bli glad, när hon vaknar!" Och med ett par steg var den lilla utom dörren.

Den besynnerliga herrn gick fram till speiseln med sin börda, och inom kort brann en dugtig brasa på den svartnade hallen.

"Hm, ärlig ved var det också!" mumlade han för sig sjelf, "brukar blöta den annars för att få den att väga så mycket mera. Så der ja, nu brinner det bra... om jag nu kunde maka sången, så att hon fick något med af värmen, den sjuka! Nå, låt oss försöka!"

Och inom några ögonblick var sången försigtigt makad ifrån vägen och fram till speiseln, och det röda, flammnede skenet från brasan föll på den sjukas aftarda ansikte, som af de flämtande lågorna tycktes få färg och lif igen. Inom några minuter öppnade hon ögonen på nytt, och såg nu redigare, men med ett uttryck af tvilande förvåning, än på elden, än på den besynnerliga herrn, som lutade sig ner öfver henne.

"Hvar är jag?" stannade hon. "Eld! O min Gud, så skönt det värmer! Men hvar är Maria?" och hven är ni? Säker en Guds engel, som han sandt mig till hjälp i eländet!"

"Seså, seså... tala inte så mycket... en syndig människa är jag bara. Men nu ska vi ta några droppar vin till. Se så der ja, svälj nu försigtigt. Smakar det bra?"

"Ja ja", hvissade den sjuka, "det stärker så underligt, men hvar är flickan, hvar är mitt barn?"

"Hon kommer strax... hon har gött efter litet mjölk och bröd, och ett par ljus. Det är ju julafton, vet jag?"

"Julafton!" suckade den sjuka med ett sådant uttryck af sorg och fortviflan, att den besynnerliga herrn vände sig bort för att torka en tår ur ögat; "julafton! och min flicka har ingen jul, hon?"

"Seså, klaga inte nu... er lilla flicka har skaffat oss alla jul! Var lugn, det ska nog bli bättre. Hur länge sedan var det ni åt sist?"

"Jag tror, att det var i förrgår... jag vet inte... jag har varit så sjuk... jag trodde, att det skulle bli slut i dag, men vår Herre ville väl inte ta mig till sig än, då han skickat en god människa till hjälp i min nöd! Fast, hvad har jag att leva för... jag arma eländiga varsel!"

"Ett barn!" svarade den besynnerliga, med allvarlig stämma.

"Ja, ja, mitt barn, mitt stackars, välsignade barn!" och stora tårar rullade utför hennes infaltna kinder.

"Seså, gråt inte, det gör er sämre igen." "Nej, låt mig gråta, det stärker det lättare... Ack, hvad det värmer skönt ifrån brasan... här har jag inte varit eld på två dar... och det är så kallt ute. Men hvarför kommer inte Maria, hon behöfvor nog värma sig hon, stackare! Tyst, nu går det i porten. Hon kommer!"

Och den sjuka försökte att resa sig upp, men då vid denna rörelse det trasiga linnet föll ned öfver hennes afsmagade axlar, så gånade hon dem på nytt med en känsla af byglens, under det tortiga täcket, och tillslöt ögonen, medan den lifliga färgen på hennes kinder gjorde henne nästan vacker i allt sitt elände och sin hjälplöshet.

Det var den lilla, som kom! Alldeles fullastad och med strålade blickar trädde hon in i rummet, och sedan hon på bordet satt ifrån sig korg och panna och en bleckflaska med mjölken i, ville hon gå fram till sängen, till den sjuka modern, då den besynnerliga herrn uppfånade henne på halfva vägen, och sade, i det han med mildt våld förde henne fram till brasan.

"Först skall lilla Maria värma sig litet... kyler alldeles ut mamma annars... seså, inte streta, kom"

ru... nå, jag tror att det smakar hvasa?"

"Ack så skönt, så skönt!" hvissade den lilla, i det hon öfverlem-

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATORNS PRODUCERANDE PROVINSEN

Har inom sina gränser rum för alla, — Manitoba gör stora framsteg som visas af att 1890 vare besädda 1,082,794 acres, deraf hvete 736,058 acres 1891 1,349,781 961,604

Tillökning 266,987 acres Tillökning 170,606 acres Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, hornboskap och får trivas utmärkt på de fröjiga prairieerna och blandat åkerbruk och boskapskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från \$3 till \$10 per acre. Tio års betalningstid. UPPÖDLADE FÄRMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på goda betalningsvillkor.

THOS. GREENWAY, Minister för Åkerbruk Departmentet, WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Ny Skandinavisk Linie

DEN ENDA DIREKTA LINIEN FRÅN Skandinavien till Canada.

DIREKT ÅNGFARTYGSFÖRBINDELSE FRÅN Göteborg & Christiania till Quebec & Montreal MED SKANDIA LINIEN.

Ängarne hafva särskildt byggts för passageraretrafik och bekvämligheterna för fördäcks-passagerare äro jemgoda med hvilken annan linie som helst och kosten är utmärkt hvad beträffar både kvantitet och kvalitet samt tillagad mer på skandinaviskt sätt. Bland fördelarne med denna linie må nämnas, att för oerfarne resande och familjer är det af största vigt att välja en route, hvar der forekommer minste antalet omskifningar och till följd deraf minsta byrader och obehag för passagerare.

Från GÖTEBERG eller CHRISTIANIA \$15.

ANGARE, FÖRMAN, FRÅN Christiania, FRÅN Montreal, CANADA, 23 April, 24 April, 15 Maj, GEORGIA, 14 Maj, 15 Maj, 5 Juni.

BILJETTÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmänhet personer, som själva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva därför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarne resande och familjer är det af största vigt att välja en route, hvar der forekommer minste antalet omskifningar och till följd deraf minsta byrader och obehag för passagerare.

Bland våra agenter i de Skandinaviska länderna äro följande: Stockholm, Gust Brown, Skeppsbron 44 Helsingborg, N. Jönsson, O. Berentsen, Fredrikstr. 4, Christiania, Chr. Birk, Göteborg, Sjögåtan 40, Mart. Anderson, Köpingsg. 14, Bergen, Caspar Dreyer, Odense, her. From, J. Christiansand, J. C. Svendsen, Varde, C. Hansen, Stavanger, Ingvald M. Bowitz, Haugesund, N. Christensen, Aalborg, N. Christensen, Hernan Hemmings, Köpenhamn, Martin Frederiksen.

D. CONNELLY, General Passenger Agent, 14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA. ROBERT KERR, General Passenger Agent, WINNIPEG.

Beaver Linien's Ängare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario, Kapten H. Campbell 5000 tons. Lake Superior, Kapten Wm Stewart 5000 tons. Lake Huron, Kapten F. Carey 4100 tons. Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman 3300 tons. Lake Nipigon, Kapten W. H. Taylor 2300 tons.

Linien's Ängare afgår direkt hvarje vecka från Liverpool till Montreal, hvarifrån passagerarne befodras med de olika järnvägarna till alla platser i Canada, Manitoba och Nord Westa Territoriet och till Westa Staterna. Ängarne äro byggda synnerligen starkt och med vattentäta skot samt äro bekvämt inredda. All möjlig omvårdnad lemnas fördäcks passagerarne samt serveras riklig och behöfsam föda. Lakare medföljer hvarje Ängare och lemnas läkarehjelp såväl som medicin fritt till emigranter.

Passagerare landsätts i Montreal vid Kompaniets docka alldeles bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyttas utaf dem. Sofvagnar med all möjlig bekvämlighet äro anskaffade af Jernvägs-Kompaniet och sakerna fortas med samma tåg passagerarne åtfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skilling tilläggs Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa, billigaste, kortaste och angenämoste, emedan en stor del deraf tillryggeläggas på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, British Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna jemte alla möjliga upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Aalesund, P. Th. Hus, Arendal, Fr. W. Clausen, Bergen, E. Wilhelm, Christiania, P. N. Reitan, Christiansund, C. F. C. Ullitz, Christiansand, Joachim Prahl, Köpenhamn, Th. Arbo Hoeg, Laurvig, Lars Anderson, Malmö, Michael Hallengren, Göteborg, Martin Anderson, Stockholm, A. S. Christensen, Skien, Gerh. Dahl, Trondhjem, M. Bowitz, Stavanger.

ROBERT KERR, General Passenger Agent, Winnipeg. H. E. MURRAY, GENERAL MANAGER, Montreal, Canada.

ru... nå, jag tror att det smakar hvasa?" "Ack så skönt, så skönt!" hvissade den lilla, i det hon öfverlem-

SVERIGE.

STOCKHOLM. Från riksdagen. Första kammaren har med 107 röster mot 23 definitivt antagit det

— Italien vill ha svenskt krus. Italien, som hittills begagnat det under namnet ballistit förekommade röksvaga kruset, men funnit

— Femtio år hade den andra mars förflutit sedan stamfädern för Sveriges konungahus, Carl XIV Johan

— Svenska fiskare och tyska. Ett rykte vill veta att svenska fiskare, som i vår i likhet med föregående

— En för Sverige ny exportartikel är det frågan om att åstadkomma, i det näraliken ett bolag inom kort

— Trofast vänskap synes råda mellan ett par gossar som hvarje morgon

— En "karlarakt" var onckligen hjälten i följande historia: För många år sedan

— HELSINGBORG. Läkare utsatt för arsenikförgiftning. Fraktiserande läkaren i Jönköping, dr F. F. Ve-

vid i anledning deraf företagen undersökning å tapeterna i dr V:s sängkammare

— Ett dödligt fall från tåget. Den 28 feb. på aftonen råkade en person, som medföljde nedgående

— LULEÅ. Det är bedröfligt vid riksgänsen i norr, skriver "Malmberget

— ÖREBRO. 1,000 kr. för en sockertopp. I "N. A." läses: En inom landet

— NYKÖPING. Predikantens ord voro förfäddes. Hemmansägaren V. Spångberg

— En gripande sorgaekt egderum den 2 mars i Mönsterås kyrka då der fördes

— SÖDERHAMN. Eldsvåda. Söderhamns smörgel- skif- och silfabrik belägen i Lerviks sockens skärgård

— En "karlarakt" var onckligen hjälten i följande historia: För många år sedan for en bonde öfver Storsjön

bestarnes klor. Isen färgades röd af deras blod: vargarne finga hvad man kallar "blodvåler"

— Omenskligt i behandlingsätt. En hemmansägare i Regnsjö eger en 25 årig son, som i sin spädaste

— TRELLEBORG. Drunknade fiskare. Den 24 feb. drunknade två fiskare, Elvard och Lars-Jönsson från Trelleborg

— UMEÅ. Få torde de klockare varar som tillryggelagt 27 millioner meters läng väg

— ÖREBRO. 1,000 kr. för en sockertopp. I "N. A." läses: En inom landet boende

— FINLAND. Donationer. Från Helsingfors meddelas: Framline statsrådet H. Hallonblad

— NORGE. Ingen kungafärd med Heimdal. Morgonbladet meddelar, att konungens tillämnade

— Föreländare stormar i nordligaste Norge. Från Hammarfest meddelas den 20 feb.: Under föreländare

— Jernvägsfrågorna afgjorda. Stortinget har den 1 mars antagit förslaget om Bergensbanan

— Förfälskningarna i Trondhjem. Den senaste förfälskningen derstädes, Sigurd Mattson

DANMARK.

Nedbrunnet papperbruk. Från Naestved meddelas den 26 feb. Maglemølle papperbruk har i dag nedbrunnit

— Stora församlingar. Vid revision af Koldings diskontokassa ha församlingar till ett belopp af 140,000 upptäckts

— Dödsdömd: Wilhelm Møller under namnet Wilhelm Møller känd som föreståndare för barnhemmet Kana i København

— Danske generalkonsulatssekreteraren i London mördad. Den 23 feb. satt sekreteraren hos danske generalkonsulin i London

— Ögon och hals voro förstörda och till på köpet hade han fått munnen full af det frätande giftet, så att munhålan var ohyggligt inflammerad

— FINLAND. Donationer. Från Helsingfors meddelas: Framline statsrådet H. Hallonblad har i sitt testamente

— NORGE. Ingen kungafärd med Heimdal. Morgonbladet meddelar, att konungens tillämnade reser i sommar

— Föreländare stormar i nordligaste Norge. Från Hammarfest meddelas den 20 feb.: Under föreländare

— Jernvägsfrågorna afgjorda. Stortinget har den 1 mars antagit förslaget om Bergensbanan

— Förfälskningarna i Trondhjem. Den senaste förfälskningen derstädes, Sigurd Mattson

— Förfälskningarna i Trondhjem. Den senaste förfälskningen derstädes, Sigurd Mattson

Carsley & Co. 344 Main Street. WINNIPEG.

Slut Försäljning. Vårt tre års hyreskontrakt i 344 Main Street utgår den 1 nästkommande April

HOST & VINTERVAROR. Vårt lager af Host & Vintervaror är rikhaltigt och vi hafva nu utsöktare varor än någon annan säsong

TRE MANADER. eftersom vi måste slutförsälja och utrymma platsen. Alla varor äro märkta med lägsta kontanta priser

Kapper och Kofter. i staden att välja på. Gardiner, Strumpor, Oljemattor, TÄCKEN, LINNEVÄNADER, VÄNADER, UNDERKLÄDNADER samt Herr - Artiklar.

CARSLEY & CO. 344 Main Street, Winnipeg.

PRENUMERERA PÅ SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

HOMESTEAD LAG. Alla med jemna nummer betecknade sektioner af Regeringsland i Manitoba eller Nordvest Territorier

Slut Försäljning. Vårt tre års hyreskontrakt i 344 Main Street utgår den 1 nästkommande April

HOST & VINTERVAROR. Vårt lager af Host & Vintervaror är rikhaltigt och vi hafva nu utsöktare varor än någon annan säsong

TRE MANADER. eftersom vi måste slutförsälja och utrymma platsen. Alla varor äro märkta med lägsta kontanta priser

Kapper och Kofter. i staden att välja på. Gardiner, Strumpor, Oljemattor, TÄCKEN, LINNEVÄNADER, VÄNADER, UNDERKLÄDNADER samt Herr - Artiklar.

CARSLEY & CO. 344 Main Street, Winnipeg.

PATENTS. CAN I OBTAIN A PATENT? For a brief answer and an honest opinion, write to H. N. & O. who have and nearly fifty years' experience in the patent business

